

Державний професійно-технічний навчальний заклад
«Білківський професійний аграрний ліцей»

МАТЕРІАЛИ КОНКУРСУ
«КЛАСНИЙ КЕРІВНИК 2018 РОКУ»

*Викладача хімії та біології,
класного керівника групи ЕМ-23
Білей Віри Йосипівни*

Анкета
учасника конкурсу
«Класний керівник 2018 року»

1. Прізвище, ім'я, по батькові: *Білей Віра Йосипівна.*
2. Стаж роботи: *загальний 37 років, педагогічний – 19 років.*
3. Кваліфікаційна категорія: *«спеціаліст вищої категорії».*
4. Звання: *немає.*
5. Державні нагороди, відзнаки (обов'язково рік нагородження): *немає.*
6. Група, у якій Ви є класним керівником: *ЕМ-23.*
7. Інноваційні форми роботи та технології, що використовуються у Вашій роботі. *Інформаційно-комунікаційні технології, інтерактивне навчання, проектна діяльність.*
8. Навчальна література, якою Ви користуєтесь як класний керівник : *фахові видання, інтернет-джерела, науково-методичні посібники.*
9. Ваше життєве кредо: *«Вік живи – вік учись»*
10. Ваше педагогічне кредо: *«Навчати – значить подвійно вчитися» (Ж. Жубер).*

Опис виховної системи групи

«Виховання громадянина і патріота України, сприяння розвитку всебічної особистості та формування національної свідомості учнів»

Виховання громадянина України на національно-патріотичній, освітній та суспільній традиції залишається нагально актуальною проблемою сучасного закладу освіти, ґрунтуючись при тому на напрацюваннях класичної педагогіки.

«Виховання – це своєрідне народження»,- писав у свій час Георг Крістофер Ліхтенберг. Виховання громадянина України – це своєрідне народження вільної людини, громадянина своєї незалежної держави, щасливої людини. «Ми маємо виховати людину, яка має бути щасливою» (А.С. Макаренко). Г.Ващенко був глибоко переконаний, що наша система національного виховання має ґрунтуватись на українській духовності, на нашому виховному національному ідеалі. Як відомо, стислу формулу такого ідеалу він сформулював у словах: «Служіння Богові і Україні». В основі виховного ідеалу Г. Ващенка покладено загальнолюдські та національні цінності, які своїми коренями виходять із християнської віри та релігії. Його формування забезпечується у процесі виховання людини на засадах християнської моралі і на здобутках духовності українського народу.

Усвідомлюю важливість власної виховної місії вирощення вихованців людьми національно свідомими, з почуттям патріотизму, з гострим почуттям належності до рідної української землі, українського народу, готовності брати на себе відповідальність за їх долю, здатності відстоювати свою позицію.

Формування у вихованців вказаних якостей вимагає інтенсивного виховного впливу на них. За багаторічну працю класним керівником уклала певну систему національно-патріотичного виховання учнів.

Кожен нова група була своєрідним камертоном творчості викладача, ефективності роботи з національно-патріотичного виховання учнів, бо учні Комунікабельні, креативні.

Активні, амбітні.

Молоді мрійники.

Енергійні, емоційні.

Розумні, розсудливі.

Талановиті, толерантні.

Оптимістичні, організовані.

Надійні, наполегливі і непосидючі.

Я вважаю найпозитивнішими наслідками своєї роботи створення для всіх учнів можливості розкритися, проявити себе Людиною у найвищому сенсі цього слова.

Справжнього українця в контексті національно-патріотичного виховання визначаю як людину, яка володіє такими якостями:

- віддано любить свій народ і Батьківщину;
- використовує знання про історію, традиції, звичаї своєї Батьківщини та свого народу, українською мовою;
- толерантно ставиться до людей інших національностей, до їх культури, релігійних поглядів та звичаїв;
- прагне до свободи, правди та захисту свого роду і Батьківщини;
- здорова духовно і фізично;
- з любов'ю і повагою ставиться до батьків;
- живе за законами краси і благородства, творить красу;
- постійно прагне нових знань;
- працелюбна, доброзичлива, гостинна, відповідальна за свої дії, безкорислива.

Як визначається у Державній національній програмі «Освіта», «головна мета національного виховання - набуття молодим поколінням соціального досвіду, успадкування духовних надбань українського народу, досягнення високої культури міжнаціональних взаємин, формування у молоді незалежно від національної належності особистісних рис громадян Української держави, розвиненої духовності, фізичної досконалості, моральної, художньо-естетичної, правової, трудової, екологічної культури».

Відповідно до Державної національної програми «Освіта» визначаю пріоритетними напрямками своєї діяльності як класного керівника:

- формування національної свідомості вихованців, любові до рідної землі, свого народу;
- виховання поваги до державних символів, Конституції України;
- забезпечення духовної єдності поколінь, виховання поваги до батьків, родини, жінки-матері;
- виховання поваги до культури, традицій та історії рідного народу й усіх народів, що проживають на території України;
- формування високої мовної культури, оволодіння українською мовою;
- формування загальнолюдських моральних цінностей таких, як доброта, чесність, справедливість, безкорисливість тощо;
- виявлення і розвиток індивідуальних здібностей, талантів моїх вихованців, створення умов для їх самореалізації, самопізнання;
- розвиток пізнавальних, творчих, організаційних, комунікативних здібностей;
- формування естетичних смаків, естетичної культури, освіченості;
- створення умов для формування і вибору власної світоглядної позиції;
- формування особистості, здорової морально і фізично;
- формування вміння спілкуватись і підготовка до життя у суспільстві;
- формування поваги до своєї особистості як унікальної цінності;
- стимулювання прагнення кожної дитини до самоосвіти та самовдосконалення.

Основними засобами реалізації національно-патріотичного виховання вважаю:

- рідну мову;
- історію рідної країни і народу;
- національну символіку;
- краєзнавство;
- родовід;
- природу рідного краю;
- українську міфологію, фольклор, народний календар;
- національне мистецтво і культуру;
- релігійні традиції народу.

Шляхи реалізації національно-патріотичного виховання особистості:

1. Вивчення учнів і класного колективу.
2. Інтелектуальний розвиток, пізнавальна діяльність учнів.
3. Духовний розвиток учнів.
4. Соціальний розвиток.
5. Збереження здоров'я і фізичний розвиток.
6. Співпраця з батьками.

1. Вивчення учнів і класного колективу

Основні методи вивчення учнів і класного колективу, які використовую:

1. Анкетування.
2. Тестування.
3. Спостереження.
4. Бесіди з батьками та учнями.

Обробка результатів опрацювання анкет, тестів дає мені можливість виявити нахили, здібності, інтереси учнів, їхні стосунки з ровесниками, статус дитини у сім'ї та класному колективі. Зрозуміло, що частина анкет анонімна. Вид анкет чи тестів залежить від мети дослідження. На початку навчального року анкетування допомагає мені і у складанні плану роботи з учнями.



2. Інтелектуальний розвиток, пізнавальна діяльність учнів

Розумовий розвиток завжди був невід'ємною частиною української народної педагогіки. Від знань та розуму залежить успіх підготовки людини до життя. Недарма українське прислів'я гласить: «Без науки короткі руки».

Тож, працюючи у цьому напрямку, використовую різні форми роботи з учнями. Учні люблять інтелектуальні ігри, готують самостійно

повідомлення на години спілкування, використовуючи Інтернет, окрім того, разом створюємо мультимедійну презентацію.



3. Духовний розвиток

Духовному світові особистості, що формується, надавав великого значення видатний український педагог В.Сухомлинський. Він розглядав формування духовного світу людини в тісному зв'язку як із його розумовим, так і з моральним та естетичним розвитком. Він писав: «Сфера духовного життя людини – це розвиток, формування і задоволення його моральності, інтелектуальних і естетичних запитів й інтересів у процесі активної діяльності. Джерелом духовного світу людини є матеріальний світ, об'єктивна дійсність і особливо такі важливі її сфери, як громадське життя людини, його соціальний і моральний досвід». Живемо у суспільстві, яке переживає моральну кризу, що є наслідком втрати християнських цінностей, в якому має місце орієнтація на індивідуалізм, споживацтво, де часто ідолом стають гроші. Все це не може не позначатись на духовному здоров'ї підлітків – особистості, яка формується.

Тому ставлячи перед собою завдання виховати справжнього українського громадянина, ми повинні в першу чергу звернути увагу на його моральність. Видатний український педагог Г.Ващенко вважав, що це неможливо зробити без віри в Бога. «Все виховання української молоді мусить бути пройняте християнським духом: ми маємо виховувати християнський світогляд і риси характеру, що відповідають євангельським заповітам», – писав він.

Духовний розвиток учнів здійснюю такими шляхами:

1. Вивчення традицій, народних та релігійних звичаїв українців. Пошукова-дослідницька діяльність.

2. Художньо-естетична діяльність учнів.

Вивчення історії, традицій та звичаїв рідного народу, пошукова – дослідницька діяльність є одним із шляхів забезпечення духовного розвитку особистості.

Велике значення має для кожного християнина дотримання традиційних релігійних звичаїв при святкуванні Різдва, Водохреща та Великодня. Тож уже доброю традицією є для моїх учнів участь у конкурсі різдвяних вертепів.

Важливим є долучення учнів до культурних святинь народу. Глибоке знання духовної спадщини народу, повага до національних витворів культури забезпечують формування почуття гордості кожного за свій народ, за свою Батьківщину.

Убачаю важливим завданням навчити підлітків жити за законами краси і благородства, бачити, розуміти, творити прекрасне у своєму житті, побуті. Намагаюсь формувати в них естетичні смаки і естетичні потреби, розкрити таланти кожного учня, вселити впевненість кожної дитини у собі. Для цього використовую різноманітні засоби і форми роботи.





4. Соціальний розвиток

«Головна справа виховання якраз у тому й полягає, – вважав відомий психолог С. Рубінштейн, – щоб тисячами ниток зв'язати людину з життям – так, щоб з усіх боків перед нею поставали завдання для неї значущі, для неї привабливі, які вона вважає своїми, до рішення яких вона залучається».

Тому одним із завдань виховання навчити підлітків жити серед людей. Тож як класний керівник намагаюсь на повну силу використовувати у своїй роботі надбання народу, аби вихованці були високоморальними людьми, щоб опанували закони життя у суспільстві. Так, використовую здебільшого бесіди з елементами дискусії («Дерево сильне корінням, а людина – друзями», «Без труда нема плода», «Кожному мила своя країна», «Ви сказали: здрастуйте», «Що означає бути добрим?», «Сокіл шанує крила, а людина – ім'я»); влаштовуємо диспути «Чи може людина бути байдужою?», «Чи здатен я досягти успіху?», «Шкідливі звички і життя людини», «Що ми мусимо знати, щоб залишатися Українцем і Людиною?», та інші.

Учні активно долучаються до акцій милосердя – допомога воїнам АТО. Беручи участь у таких справах, вони вчаться милосердю, безкорисливості, пізнають уроки добра.

5. Збереження здоров'я і фізичний розвиток

Серед пріоритетних напрямків роботи як класного керівника є пропаганда здорового способу життя, стимулювання в учнів прагнення до здорового

способу життя. Народ дійшов висновку, що саме фізичний розвиток дитини сприяє виробленню таких важливих рис, як наполегливість, впевненість у своїх силах та можливостях, здатність до подолання труднощів, витривалість. Учні завжди беруть участь у спортивних змаганнях різного рівня, відвідують спортивні секції. Цікаво проходять у нас години спілкування на теми збереження здоров'я і прагнення здорового способу життя.



6. Співпраця з батьками

У Державній національній програмі «Освіта» («Україна XXI століття») зазначається, що «сім'я несе повну відповідальність за розвиток, виховання і навчання своїх дітей». Але досягти успіху у вихованні справжнього громадянина можна лише за умови тісної співпраці закладу освіти і сім'ї, зокрема, - класного керівника і сім'ї. На жаль, переважна більшість батьків не має належної психолого-педагогічної підготовки, не готова нести

відповідальність за належне виховання своїх дітей. Тому класний керівник покликаний прилучити батьків до ліцею, допомогти відкрити кожному з батьків шлях до серця дитини. А з іншого боку – показати учням значущість його родини. Робимо це і на традиційних батьківських зборах з різноманітною тематикою.

Підсумовуючи вищесказане, хочу відзначити, що шляхи, якими реалізується виховання особистості українця, тісно переплітаються між собою, проростають одне в друге, як те саме родинне дерево і разом творять гармонійну, духовно багату особистість патріота України.

Опис досвіду роботи класного керівника

*«Віддай людині крихітку себе,
за це душа наповнюється світлом»*

Л.Костенко

Ми живемо у неспокійний час – час великих роздумів, сподівань. Викладач має складну, але дуже важливу місію – бути класним керівником, вихователем. Незалежно від того, наскільки важкою є ця робота, вона безумовно необхідна для учнів, тому що основна структурна ланка в закладі освіти, зокрема, в нашому ліцеї – це клас, група. Саме в ньому зароджується інтерес до навчання, формуються соціальні відносини між учнями. Група представляє собою систему, яка допомагає реалізувати піклування про соціальне благополуччя вихованців, вирішувати проблему їхнього дозвілля, згуртовувати колектив, формувати відповідну емоційну атмосферу. В умовах змін у соціальному, економічному, політичному житті нашої держави постала потреба кардинальної перебудови у сфері виховання, мета якого – формувати творчу, гармонійно-розвинену, креативну, конкурентоздатну особистість, яка спроможна до самовизначення, самореалізації та самовдосконалення. Коли я почала працювати зі своїми вихованцями, зустрілася з масою питань: який темперамент учнів класу, який рівень розвитку пізнавальних здібностей, наскільки розвинені вольові якості, як стимулювати мотивацію до навчання? На початку своєї роботи з даним колективом було досить складно знайти своє місце в ньому. Тому в своїй роботі намагаюся дотримуватися етики взаємовідносин, бути добре інформованою про участь моїх вихованців у різних видах діяльності, відносини їх у групах, характер і зміст спілкування, потреби, інтереси, мотиви поведінки.

Головна місія педагога – нести світло знання й освітлювати дорогу розвитку гармонійної особистості.

Метою виховання учнів є створення цілісної моделі виховної системи на основі громадянських та загальнолюдських цінностей. Тому свою виховну діяльність будую у відповідності до наступних ключових ліній:

- ціннісне ставлення до себе;
- ціннісне ставлення до сім'ї, родини, людей;
- ціннісне ставлення до праці;
- ціннісне ставлення особистості до суспільства і держави;
- ціннісне ставлення до природи;
- ціннісне ставлення до культури і мистецтва.

Працюючи з класним колективом, я ставлю перед собою такі виховні завдання:

1. Виховувати в учнів любов до свого народу, його мови, звичаїв і традицій.
2. Сприяти розвитку особистості підлітків, формуванню її інтелектуального, морального потенціалу.
3. Забезпечувати опанування учнями цілісної системи знань про навколишнє середовище, практичних вмінь і навичок, способів творчої діяльності, прийомів і методів самопізнання і розвитку.
4. Виховувати в учнів цілісне сприйняття себе і навколишньої соціальної та природної дійсності.
5. Узгоджувати інтереси особистості з інтересами членів класної спільноти, з особливостями колективу групи та умовами його життєдіяльності.
6. Для зміцнення трудової дисципліни і поведінки учнів постійно акцентувати увагу на необхідності виконання правил для учнів.
7. Здійснювати правове виховання учнів, ознайомлювати з правовою відповідальністю, окремими статтями Кримінального кодексу України.
8. Привчати учнів до систематичного читання періодичної преси, перегляду телепередач, з наступним обговоренням цих матеріалів на інформаційно-пізнавальних годинах.
9. Зміцнювати здоров'я учнів, добиватися сумлінного ставлення до уроків фізичної культури, спортивних секцій, ранкової зарядки.
10. Виховувати повагу до викладачів, майстрів виробничого навчання, старших людей, батьків.

В процесі моєї роботи створився певний стиль відносин з учнями:

- Не забороняти, а направляти.
- Не управляти, а співуправляти.
- Не змушувати, а переконувати.
- Не командувати, а організовувати.
- Не обмежувати, а надавати свободу вибору.

Свою діяльність по формуванню класного колективу я умовно розбила на декілька стадій, які взаємозв'язані між собою. Стадії формування класного колективу:

1. Вивчення класу, постановка цілей і завдань виховної роботи.
2. Організація класного самоврядування, створення класних традицій, встановлення правильних взаємин із загальноліцейним колективом.
3. Встановлення сприятливого психологічного мікроклімату в групі.

Для мене моя група, як і для кожного іншого класного керівника, його група, - найкраща, найулюбленіша, не дивлячись на те, що завдає багато клопоту та переживань, але разом з тим неповторна та унікальна.

Виховна робота у нашій групі – цікава та різноманітна, поєднує в собі традиційні форми роботи класного керівника (години спілкування, класні збори, свята, виставки-конкурси, відверті розмови, інтелектуальні ігри, турніри) та нетрадиційні (тренінги, проекти, анкети думок, акції, та ін.).

Використання різноманітних форм роботи з учнями на класних годинах сприяють згуртованості колективу, розвитку позитивного відношення один до одного.

Розвиток підлітка, його творчого потенціалу забезпечується через активну діяльність. Залучаючи учнів до участі в різноманітних громадсько-корисних справах, я намагаюся сприяти розвитку в них громадської активності, привчати їх до дотримання ліцейного режиму, єдності педагогічних вимог до учнів з боку викладачів та батьків, спрямовую свої зусилля на корисні, потрібні суспільству справи: добре вчитися, готуватися до праці, берегти природу, охороняти її багатства, турбуватися про збереження історичних пам'яток та

інших культурних цінностей, зразково поводитися, допомагати людям. Цьому сприяє активна участь класу в таких загальноліцейних заходах:



Згуртуванню учнів групи в єдиний дружній колектив сприяє робота з організації учнівського самоврядування. Через діюче самоврядування учні мають можливість розвивати свої організаторські здібності, почуття відповідальності, ініціативи. Учень моєї групи Дюрдь Юрій є Головою учнівського самоврядування ліцею.

Робота класного керівника пов'язана з непередбачуваними труднощами, невдачами, навіть розчаруваннями, а іноді – з безсонними ночами Все це так. Але коли бачиш, як на твоїх очах формується особистість, як збагачується її духовний світ, як вона починає усвідомлювати своє місце в житті, а у вирішенні проблем шукає підтримки в тебе і вдячна за це, коли бачиш, що твої вихованці за своїми негараздами можуть помічати проблеми інших, бути небайдужими до людей, всього, що оточує їх, і готовими в будь-яку хвилину кинутись на допомогу тому, хто її потребує, забуваєш про прикрощі і безсонні ночі, а душу наповнює почуття глибокого задоволення: моя група – це колектив. Сподіваюся, що діяльність моїх учнів за період навчання в ліцеї підготує їх до дорослого життя і кожен з них через роки успішно адаптується в соціумі та зуміє реалізувати себе як особистість.

Мені хочеться закінчити словами Гете: «Вчаться у тих, кого люблять». Щоб змінити інших, їх треба любити. Наш вплив на інших відповідає нашому відношенню до них.

Світле свято Великодня»

Мета проведення: розповісти про сенс свята Пасха; познайомити учнів з традиціями святкування Великодня на Русі, обрядами, піснями, іграми, які супроводжують це свято; виховувати повагу до російським православним традиціям, долучати до вічних християнських цінностей, формувати гуманістичний світогляд учнів, інтерес до вивчення релігії як джерела моральності людини; удосконалювати творчі здібності.

Хід свята

На Воскресіння Христа,
Душа моя, радій і співай,
Спадкоємиця небес:
Воскрес Христос, Спаситель твій
Воістину воскрес!
Так! Пекло перед Сильним нужденний:
З гробових верига,
З ночі смерті Сина Бог
І з Ним тебе поставив.
З світла вічного Господь
Зійшов у житло темряви,
Одягся в персть, одягнувся в плоть -
Та не загинемо ми!
Незбагненна любов,
Всіх тайнств висота!
За нас Своєю Кров'ю святу
Він пролив з хреста.
Найчистішої Кров'ю Своєю
Нас, грішних, спокутував
Від мук і труни, з мереж
І владі темних сил.
Воскрес Христос, Спаситель мій
Воістину воскрес.
Співай, душа; Він перед тобою
Розкрив врата небес!

Ведучий У неділю ми святкували Вербну неділю. Останній тиждень перед Великоднем називається вербним, чистим, білим, страсним. Протягом його люди готувалися до цього урочистого свята: прибирали оселі, прикрашали їх вишитими рушниками, білили піч! За народним повір'ям кожен день мав своє символічне призначення, з яким познайомлять вас наші учні.

Понеділок

Понеділок білить хату
любить певно працювати:
і кути побілить й стелю,
щоб Великдень був веселий!

Вівторок

Шурхит. Шум. Рипить в оселі:
чисто – начисто підлогу –
шури – шури! – тре завзято
наш вівторок довгоногий.

Середа

Пишна пані середа і пере, й прасус.

До Великодня, ще б пак, хату облаштує!

Четвер

Чистий четвер – чистий, вдосвіта підвівся,
ще до сходу сонця начисто скупався.

П'ятниця

П'ятниця пече паски – господиня вміла:
склянки зо три молока до цеберка влила,
трохи борошна, яєць, додала ванілі,
щоби пригощати всіх вранці, у неділю.

Субота

У суботи, ой, роботи – пише писанки субота,
ясні крашанки фарбує, вимальовує – малює!

Неділя

Великдень – дзвонять дзвони звідусіль!
Христос Воскрес! То ж славимо усі!
Христос Воскрес! Воістину Воскрес!
Сміється сонечко в усій його красі!
Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Ведучий : Чому це свято називається Великим, Великоднем?

- Послухайте легенду.

Учень читає легенду

ЛЕГЕНДА

Вам легенду розповім,
Що живе в народі,
Тож сідайте, бо за цим
Свято в хату входить.
В ніч на Пасху в світлий час,
Тільки сонце сходить,
З хоругвами народ церкву всю обходить,
Із ікон і образів всі святії сходять
І Спасителя до нас ангели виводять.
Кажуть всі: «Христос Воскрес»,
Тричі всіх цілують.
Він воістину Воскрес
Й радість нам дарує.
Цілий тиждень для людей
Свято це буває,
Ось тому й Великдень його називають.

Пісня

Ведучий : Великдень – одне з найбільших свят християн. В Україні святкується з X століття. Пов'язане воно з воскресінням Ісуса Христа, тому й має назву Великий день або Великдень.

Світлої неділі скрізь звучить піднесене вітання: «Христос воскрес!» У відповідь чується радісне: «Воістину воскрес!»

Ведучий: За давньою традицією, після такого вітання люди тричі цілуються і обдаровують одне одного писанками. Такий дарунок є виявом симпатії й прихильності. А ще він означає, що всі образи, всі кривди, заподіяні один одному протягом року, слід великодушно забути.

Ведучий :Останній тиждень перед Великоднем в Україні називають Вербним, чистим або Білим. Протягом його люди готувалися до урочистого свята: обов'язково прибирали оселю, прикрашали її вишитими рушниками, білили піч.

Ведучий:У четвер господині пекли так звані «золоті» паски – для Бога. Суботньої ночі їх відносили до церкви. А ранком п'ятниці та суботи пекли «білі» паски, для людей. Ними слід було пригощати одне одного.

Рум'яна паска – голова на святі.
Свій рід веде красуня з давнини.
Тоді і день Великий наступає,
Як господиня паска на столі.

В ній сонця промінь і тепло духовне,
Молитва чиста та оновлення душі.
І славлять нею Воскресіння Світле
В країні нашій люди щовесни.

Пече матуся велику паску,
Бо ж Великодній надходить час.
А діти просять: «Зробить нам ласку,
Спечить маленьку паску для нас!»
Яка ж гарненька, хоч і мала!
В кошичок вклала її Ганнуся
І посвятить в церкву піша.
Пасок великих кругом багато,
Одна маленька – найкраща з всіх!
Маленька паска в велике свято –
То дітям радість, веселий сміх.

Ведучий: Пекти пасочки – нелегка праця. Адже в неї треба вкласти душу. У господині під час випікання пасок у світлиці чисто, помисли чисті та безмірна любов до тих, кому вона їх випікає. Це клопітка справа, а скільки продуктів потрібно, терпіння. Не кожна господарка вміє та хоче цим займатися.

Ведучий:Символ Великодня, началом усього живого у свято Воскресіння Христового стало яйце. У наших предків яйце було символом весняного відродження природи, зародження життя, продовження роду. Найперше яйце, за легендою, мало всередині не жовток з білком, а зародок цілого світу. У передхристиянському світі сонце уявлялося людям казковим птахом. Вороги світла, сили зла могли вбити птаха, але він завжди встигав знести яйце, з якого народжувався новий день. Життя, яке зберігалось в яйці, потрібно було захистити від злих сил, тому тонку шкарлупу яйця прикривали фарбою, різноманітними малюнками – символами.

Ведучий:В українців спочатку побутовували «крашанки», а потім з'явилися інші види розписаних яєць. У своїх писанках наші пращури відображали світ, у якому вони жили, свої погляди і вірування. Вшановували сонце як джерело тепла і весняного пробудження, а саме яйце – писанка було символом зародження життя.

Ведучий:Пов'язуючи яйце з появою всього живого на Землі, наші предки з давніх – давен поклонялися йому як святині. Звідки ж пішла традиція розписувати писанки, крашанки? Існує безліч легенд.

ЛЕГЕНДИ ПРО ПИСАНКИ, КРАШАНКИ

1. Кажуть, що коли Ісус Христос воскрес, то сказав своїм воїнам, які охороняли його гріб: « Ідїть і скажіть усім людям, що Христос воскрес, а щоб вам повірили, то ось вам знак.» При цьому Ісус узяв зі свого гроба крашанку і дав воякам. Відтоді й виник звичай робити крашанки та писанки на Великдень.

2. Коли Ісуса Христа вели на муки, мати божа творила вночі писанки, виходили вони в неї дуже гарні. А як писала, котилися з її очей сльози, коли вони капали на писаночку, там жеврїла цяточка. Тому й тепер на писанках малюють цяточки.

3. Щороку злий Ірод, прикутий залізними ланцюгами у пеклі, посилає на світ божий своїх гінців, а коли повернуться вони, запитує чи ще творять люди писанки. Якщо гінці його не заперечують, Ірод заходиться від плачу, бо немає ще в нього сили і влади на Землі. Тож доки малюють писанки, доти й буде Світ.

4. Писанки з каміння (легенда з Київщини).

Коли Ісус Христос ходив зі святим Петром по землі, то вони проходили через одне село, а там невірні були. Побачили вони Христа, та й почали камінням та грудками шпурляти в нього. І як торкнеться камінь Ісусової одежі – зробиться з нього писанка, а як торкнеться грудка, то перетворюється на крашанку. Святий Петро позбирав усе те до кишені, а пізніше людям роздав. З того й пішов звичай готувати писанки й крашанки до Великодня.

Ведучий: Раніш крашанки фарбували лише в червоний колір, тому що він символізував кров Христа, що пролилася на Хресті. Пізніше яйця почали фарбувати в інші кольори, що мають також символічне значення.

Для писання писанок не можна було брати звичайну воду. Писанкарка мала прокинутися ще вдосвіта, набрати води із трьох джерел, злити в одну посудину і нести додому. Коли вона її несла, то не мала права ні з ким заговорити, ні на кого подивитися, а найголовніше – у жодному разі не повинна була обертатися, дивитися назад. Удома до цієї води додавали ще трохи води освяченої. І саме цю воду, яку вважали сильною, живою, можна було брати для писанкарства.

Ведучий: Віск мав бути бджолиним, його нічим не можна було замінити, бо вважалося, що він принесений «божою мушкою» від самого сонця.

А вогонь, на якому варили фарби й грїли віск, хїба він міг бути звичайним? Ні, це був «живий» вогонь, отриманий, як за часів дідів – прадідів, тертям. Та фарби брали неабиякі, а тільки виготовлені із природних барвників, які власноруч збирали, а потім освячували у церкві.

Ведучий: Великдень – одне з найсвятїших, з найрадїснїших і найбільших свят християн. Раненько, перед сходом сонця, люди йдуть до церкви. Після служби Божої освячують паски. Це, мабуть, найкрасивїший акт з усіх великоднїх. А що ж і ще освячують в церкві цього ранку?

- Заглянемо в Великоднїй кошик.

1. Ласку Бог нам посилає,
Всі дари благословляє:
Паску в кошику лозовім,
У віночку барвінковім.

Щоб дозволив Бог спожити,
В церкву всі несуть святити,
В пору радїсну, прекрасну

Пасочку, як сонце ясну.

Писанка така барвиста,
Гарна, красна, промениста.
Фарби всі неначе грають.
Бога славлять, величають.
На хресті Ісус вмирає,
Воскресіння смерть долає.
Славне боже воскресіння

Всьому людству на спасіння
Писанка – це Дивосвіт!
Цю красу шанує світ.
З року в рік і крізь віки
Всіх чарують писанки.
Бо ж вони цвітуть, як квіти,
Люблять їх дорослі й діти.

У віночку барвінковім.
Щоб дозволив все спожити,
В церкву всі несуть святити,
В пору радісну, прекрасну
Пасочку, як сонце ясну.

2. Галушки, ковбаску, шинку,
Яйце чистеньке на родинку,
Яблука, часник і сало,
Гарні писанки і масло,
Корінь хрону й зелен – гичку,
Святять всі воскову свічку.
Святість всіх людей проймає,
Хор Ісуса прославляє.

Ведучий: Приходячи з церкви, господарі тричі обходять усі будівлі і посипають їх свяченою сіллю, «щоб нечисту силу відігнати».

Великоднє снідання починається поділом свяченого яйця поміж членами всієї родини. Й досі зберігся в Україні звичай «христосуватися».

- Кажуть на Великдень перший раз зозуля закує, а за нею Великодні дзвони.

1. В Україні дзвони дзвонять –
Це ж у нас Великий день.
Народ будиться з просоння
У вінку гучних пісень.

2. Це ж Христос Воскрес із гробу,
А з ним воленька свята.
І ми всі уже з дарами
Привітати йдем Христа.

3. Дзвони. Хай Воскреснуть дзвони
Й несуть радість на весь світ.
Радість й дяку Україні.
Що чекала стільки літ.

4. На Великдень цей на волі,
Ось він тут, Христос Воскрес.
І воскресла наша доля!
Це дарунок нам з небес.

5. Ось тому співаймо, браття!

Це ж у нас Великий день.

Віри запалим багаття

З наших радісних пісень!

6. Хай дзвенять вони й палають,

Богу славу хай несуть.

У вселену цю безкраю.

Щоб Христос Воскрес нам тут!

7. Христос Воскрес!

Усе радіє, сміється сонечко з небес

Прозора річечка аж мліє

Христос Воскрес! Христос Воскрес!

8. Пташки співають в полі, в лісі,

І дзвонить дзвін аж до небес,

Де білі хмарки розплилися,

Христос Воскрес! Христос Воскрес!

9. Мир хай буде всім сьогодні,

Сонце сяє хай з небес!

Бо світле свято Великодне

Нам шле привіт: «Христос Воскрес!»

10. Із Христовим Воскресінням

Щиро вас вітаєм!

Жити в радості й любові

Від душі бажаєм.

Запашною хай буде

Великодня паска,

І довіку буде з вами світла

Божа ласка!

МОЛИТВА

Дай нам, Боже,

Щастя, здоров'я, на довгії літа.

Щоб вирости розумні і сильні,

Душею чисті і серцем вільні.

Щоб нам світила зіронька волі,

Щоб ми не знали лиха ніколи!

Класний керівник. Чудовий світлий празник Пасхи, робить нас добрішими, терплячішими один до одного, піднімає з глибин нашої душі все найпрекрасніше. Головний висновок, який ми робимо в цей день, - люби і поважай ближнього свого і таке ж відношення отримаєш і до себе. Бо карав нам це Син Божий, який постраждав за нас і відкупив наші гріхи. Не будемо ж і ми втрачати віру в людину, а почнімо з себе, відмовившись від злості, людиноненависництва, лихослів'я та інших пороків.

Сценарій до Дня відкритих дверей у ДПТНЗ «Білківський професійний аграрний ліцей»

Ведучий 1. Доброго дня, дорогі наші гості, викладачі та учні ліцею.

Ведучий.2. Державний професійно-технічний навчальний заклад «Білківський професійний аграрний ліцей» вітає Вас на Святі Дня відкритих дверей та ласкаво запрошує до подорожі у світ професій нашого навчального закладу.

Ведучий 2. На святі сьогодні вітаємо Вас
Шановні гості, викладачі та учні!
Сьогодні з ліцеєм познайомимось враз
Та вивчимо професії майбутні!

Ведучий 1 Наближається час коли для тебе пролунає останній дзвоник у чудовій, такій знайомій і рідній школі. Вона відпустить тебе обирати свій подальший шлях на незвіданій дорозі майбутнього. Для тебе, наш дорогий гість, широко відкриваються різні двері на початку дорослого життя. І ти повинен будеш обрати якій професії вчитися, спеціалістом якої галузі стати.

Ведучий 2. Вибір професії – це дуже складне й відповідальне завдання в якому не можна допускати помилки. Перш за все треба обирати професію до душі, а не керуватися видимою, підчас неоправданою престижністю. Ще Шекспір казав «Робота, яку ми виконуємо охоче, зцілює болі».

Ведучий 1. Так, не даремно існує велика кількість висловів про працю наших співвітчизників. «Праця людини – окраса і слава, праця людини – безсмертя її» (Василь Симоненко); «Праця – це одне з найчистіших і найшляхетніших джерел емоційного стану, радості діяння, творення. Думка, що народжена, збуджена, витончена в праці, стає радісною, оптимістичною». (Василь Сухомлинський)

У світі є дуже мало речей, які ми не можемо обирати: це наше власне тіло, країна, в якій ми народилися, наші батьки. Решта залежить від нашого вибору. І одним із найбільш відповідальних, визначальних у нашій долі виборів є вибір професії. Для того щоб правильно обрати собі професію, вам потрібно зорієнтуватися в трьох речах.

По-перше, визначити, якими є ваші професійні інтереси та схильності. Коротко ми називатимемо їх словом «хочу».

По-друге, оцінити свої професійно важливі якості: здоров'я, кваліфікацію та здібності. Це — «можу».

По-третє, дізнатися, на які професії є попит. Це — «потрібно». У тому разі, якщо ви зумієте поєднати «хочу», «можу» і «потрібно», ваш професійний вибір буде вдалим.

Ведучий 2. Фахівці стверджують, що зараз в світі існує більше 40 тис. різних професій і спеціальностей. Однак світ професій далеко не є статичним. У ньому постійно народжуються нові, і вмирають старі професії. В середньому життя однієї професії триває від 5 до 15 років.

Ведучий 1. То як не заблукати у такому вирі різноманітних професій? Обрати те, що тобі до вподоби. Для цього і проводяться такі необхідні заходи як Дні відкритих дверей. Отже, сьогодні ви отримаєте знання про професії, яким навчає наш

Державний професійно-технічний навчальний заклад «Білківський професійний аграрний ліцей».

Ведучий 2. Перед тим як розпочати презентацію наших професій, зверніть увагу на стенд на якому є яблуневе дерево. На столі знаходяться стікери – вирізані з паперу зелені яблука та білі квіти. Пропонуємо під час нашого заходу учням шкіл прикріпити яблуко на дерево, якщо вони вже визначилися із вибором професії, або квітку якщо вони ще не визначилися із вибором професії.

Виходять учні у відповідному спецодязі і презентують кожен з професій.

Муляр, штукатур, лицювальник плиточник

Учень 1. Вона не престижна
Та все ж вона вічна
Не легка, не модна
Зате - романтична

Професія – муляра
мені стала рідна.
Вона найдревніша
І завжди потрібна ...

Учень 2. Дійсно, професія «**Муляр, штукатур, лицювальник плиточник**» багатогранна, вона охоплює і муляра, і штукатур, і лицювальника, і плиточника, а подекуди ще й архітектора і дизайнера, інженера-конструктора. Всі вони – фізики і лірики в одній особі. Для представників цих професій характерно поєднання творчості з сухими технічними розрахунками. Ця професія ровесник людської цивілізації. Скільки існує людина, стільки вона потребує даху. Звичайно, ця професія не для малодушних. Це важко: і в сніг, і у вітер, і в спеку не відступати, не здавати позицій. Але спробуйте уявити собі життя на землі без мулярів, зварників? Як тоді? Так може бути будівельник і повинен відкривати список найбільш потрібних професій?

З року в рік міняються будівельні технології. І хоча основні будівельні матеріали залишаються колишніми - цемент, пісок, гіпс, з'являється багато нових матеріалів, які спрощують будівельний процес і підвищують якість виконуваних робіт. Нові машини і механізми також полегшують працю будівельника. Обов'язкові для будівельників спецодяг і каски тепер витримані у фірмовому стилі підприємства. Багато підготовчих процесів комп'ютеризовано. Проектні бюро зі стрункими рядами кульманів вже відходять в історію. На їх місце приходять такі ж стрункі ряди комп'ютерів, оснащених за останнім словом техніки. Нинішнє будівництво відрізняється насамперед індивідуальністю, можливістю не повторювати типових рішень, розкутістю. Будівництво сьогодення робить наголос на більш виразне в архітектурному вирішенні комфортне житло. Сьогодні будівельники перейшли до індивідуального проектування кожного будинку. Яким він буде, залежить від замовника та інвестора: або комфортним і дорогим, або дешевше, але з більш високими споживчими якостями.

Професія **Муляр, штукатур, лицювальник-плиточник** - це як погляд у майбутнє. Ти ніби стаєш учасником творчого процесу. Здавалося б, нічого немає, пусте місце, і ось спочатку з'являється проект, потім вирішуються питання фінансового забезпечення, потім при твоїй активній участі народжується сам об'єкт.

Учень 4. Із напругою він ладить

Знає де проходить струм
Фази вміло визначає
І усім допомагає.
Зникло світло, що робити?
По кімнаті як ходити?
Мама каже, - Без істерик,
Допоможе нам ЕЛЕКТРИК.

Учень. Як відомо, будь-яке творіння рук людських потребує ретельного догляду та обслуговування. Недостатньо просто поставити серед степів електростанцію і забезпечити її необхідним обладнанням. Потрібно залучити до роботи фахівців-електромонтерів, які здійснюють поточний контроль дорогої техніки. Від якісного виконання поставлених перед ними завдань залежить безперебійна робота будь-якого підприємства. Отже електромонтер це той, хто здійснює розбирання, ремонт, монтаж та налагодження, технічне обслуговування промислового електрообладнання, електродвигунів, генераторів, кабельних і лінійних споруд, електронно-регулюючих приладів.

Перші слова, які сказав Бог, починаючи творити світ з «нічого», були: «Хай буде світло!» Як люблять говорити самі електромонтери, саме тому їх професія - найдавніша з усіх. Насправді історія розвитку цього технічного спрямування нараховує трохи більше 100 років. Але зате яким славним і стрімким був цей розвиток!

Учень 5. Електрогазозварник;

Важка праця звичайних людей.
Знають, як керувати дугою,
Наче лицарі носять шолом,
Якщо хочеш – здобудь перемогу!

Представники професії «Електрогазозварник»

Учень 1. Важко знайти галузь у народному господарстві, машинобудуванні, промисловості, будівництві й транспорті, де б можна було обійтися без електрогазозварника. Ця професія надзвичайно розповсюджена, складна і відповідальна. Вона користується попитом на державних і приватних підприємствах.

2. Зварювання — це один із найпоширеніших технологічних процесів з'єднання металів. Без зварювання неможливе виробництво автомобілів, кораблів, літаків, мостів, котлів, турбін, реакторів та інших конструкцій. За допомогою зварювання одержують нероз'ємні з'єднання майже всіх металів і сплавів різної товщини — від сотих часток міліметра до декількох метрів. Зварювання дозволило створити принципово нові конструкції машин, внести корінні зміни в конструкцію й технологію виробництва.

1. Історія електричного зварювання бере свій початок в ХІХ ст. У 1802 р. російський вчений В. В. Петров відкрив явище електричної дуги і вказав на можливість її використання для розплавлення металів.

2. Але тільки в 1882 р. російський інженер Н. Н. Бенардос відкрив спосіб електродугового зварювання неплавким вугільним електродом і запропонував конструкції простих зварювальних автоматів.

1. Практично зварюють майже всі метали на землі, в морських глибинах і в космосі. Маса зварюваних конструкцій становить від частки грама до сотень і тисяч тонн.

2. Потреба в електрозварниках дуже велика. Часто робітнику доводиться займатися і електричним, і газовим зварюванням; у такому випадку спеціаліста такого профілю називають електрогазозварником. Оплата праці – досить висока; крім цього існують різні пільги, доплати.

Ведучий 1 Наука – це із року в рік
Нелегкий труд, солоний піт.
Джерелом знань живіться все життя,
Щоб кожен день був святом відкриття.

Ведучий 2 Підручник - початкова глибина,
Не вичерпати знань до дна.
Вставайте всі на путь науки,
Щоб нам далася вона в руки

Читець 1 Я хочу створити собі світ,
в якому панує краса, де все.
що спроможне на цвіт,
привільно під сонцем цвіте.
Я хочу створити собі світ,
в якому панує добро,
де батько плекає синів,
а мати навчає дочок.

Читець 2 Я хочу створити собі світ,
в якому панує любов до всіх,
хто живе на землі й оселю свою береже.
Я хочу створити собі світ,
без страху, без війн, без гріха,
без горя, без болю, без сліз,
а з вірою в завтрашній день.

Читець 3 Я хочу створити собі світ,
де правда й надія живуть,
де кожний господарем тут
прикрашає землю святу.
Я хочу створити собі світ,
в якому блаженствує мир,
де кожен господарем тут
як рівний із рівним іде.

Ведучий 1. Наші учні підготували для вас театралізовану виставу. Сучасна казка про діда рибалку та золоту рибку

діючі персонажі: Дід (старий), Бабка (Стара), Рибка (Золота).

Ведучий 3:

Жив старий із своєю старою
У самого синього моря.
Риболовлею старий захоплювався
Але в професії своєї ще не розібрався
Все життя сидів сумував.
Та професії перебирав.
Та безгрошова, та нецікава,

Ця клопітна, ця непонятна, отака справа.
На риболовлю якось раз старий поїхав
Наше Закарпаття він уздовж і поперек об'їхав.
І в Ужгороді шукав щастя
Але йому поверталися лише порожні снасті.
Нарешті, прямо в руки
Пливе риба-невідома науці.
Рот відкрила - і тут дідові стало ясно:
По нашенськи говорить вона распрекрасно.

Рибка:

"Здаров те діду
Ну? Як житуха?
Що бабка там? Жива?
Є якісь бажання? Не скупися! "

Ведучий 3:

Злякався дід наш, почав заїкатися
Та куди вже йому з берега діватися?
Все ж відпустив знахідку в море.
Чим накликав на себе він незабаром горе.

Стара:

"Ти, мабуть, зовсім-то з дубу звалився? –

Ведучий 3:

Стара на діда враз накинулася.

Стара:

"В тебе ж проблеми з профорієнтацією,
А ти надумав рибою кидатися?!
Лізь тепер ти хоч в канал,
Але щоб рибу ту впіймав!
На роботу нехай вона тебе влаштує
Плаття мені за тищі презентуєш! »

Ведучий 3:

Нічого не вдієш, пішов до річки старий лик
Кинув невід він і головою поник.

Раптом чує:

Рибка

"Чи ти ловив мене вчора ж?
Че знову старий приперся сюди ж? "

Ведучий:

Крикнув їй у відповідь старий що було сили:

Старий:

"Допомогла б ти з професією мила!
Бракує бабці, на плаття
Ох, Змучила мене! Аж до виття!»

Рибка: (тримає буклети Державного професійно-технічного навчального закладу «Білківський професійний аграрний ліцей» і показуючи на назву навчального закладу та описані в буклеті професії починає розповідати діду)

"Нуу .. без сукні бабку я залишити не хочу ..

Так і бути, тебе, старий, я навчу:

Сходи старий у той ліцей,

Де професії отримати багато можливостей
Він професію водія дає!
Водій той виїджає-заїджає,
І автомобіль свій розбирає-собирає.
Або йди на зварника вчитися в пригоді чи на електрика,
Усюди ці професії стануть в нагоді!
В ліцеї цьому без перешкод, не наспіх
Розтлумачать як по життю отримувати успіх
І прослухавши годинник лекцій ти
Будеш розумним як спеціалісти
Так що час не втрачай!
Професії в ліцеї вибирай!
Коль виконаєш ти мій наказ,
Станеться диво цей же час! .. »

Ведучий 1. Ось ви і ознайомилися з професіями які готує наш ліцей. І, як ви бачите, наші учні – муляри, штукатурки, лицювальники-плиточники, електрогазозварювальники, рихтувальники кузовів та електромонтери і водії не тільки в техніці вміють розбиратися, а ще й в творчому плані розвиваються. Адже виховна система ліцею є ядром загальноліцейного механізму цілеспрямованого на формування соціального досвіду учнів. Вона проводиться шляхом організації та участі у: святах, загальноліцейних заходах, тематичних тижнях, роботі в групах, участі у обласних заходах. В ліцеї постійно проводяться предметні тижні, тижні з професій, конкурси професійної майстерності як внутрішньоліцейні так і обласні.

Ведучий 1. Вибираючи свою майбутню професію, запам'ятай:

2. Вибір професії - важливий крок у житті кожної людини. Тому роби його усвідомлено, враховуючи свої схильності та здібності.
1. Не розділяй професії на хороші та погані, цікаві й нецікаві, важкі й легкі, бо все залежить не від професії, а від твого ставлення до неї.
2. Не вибирай професію "за компанію" разом зі своїми друзями. Пам'ятай: те, що підходить твоєму другу - може не підійти тобі.
5. Радься з батьками, друзями, викладачами. Але беручи кінцеве рішення, прислухайся до своїх бажань та потреб.
6. Пам'ятай, що світ професій набагато більший за кількість навчальних предметів.
7. Не вибирай професію на підставі свого улюбленого предмету у школі або ставлення до вчителя.
8. Збирай як можна більше Інформації про різні професії
9. Вивчай самого себе, май чітке уявлення про свої інтереси, здібності та схильності.
10. Уточни, чи є на ринку праці попит на обрану тобою професію.
11. Знайди можливість поспілкуватися з представниками обраної тобою професії.
12. Якщо ти невдало обрав професію, пам'ятай, що її можна змінити у будь-якому віці.

Для цього потрібно мати лише бажання.

Ведучий 2. Сподіваємося, що це не остання наша з вами зустріч. І в новому році ми вже будемо вітати вас як учнів Державного професійно-технічного навчального закладу «Білківський професійний аграрний ліцей»! Ласкаво просимо до нашого навчального закладу!

Ведучий 1. Запрошуємо майбутніх абітурієнтів на екскурсію по нашому навчальному закладу, де ви зможете ознайомитися з нашою матеріальною базою для підготовки робітничих професій «Муляр, штукатур, лицювальник-плиточник», «Електрогазозварник, рихтувальник, кузовів», «Електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування, водій автотранспортних засобів (категорія «С»).

Виховна година на тему «Торгівля людьми забороняється законом України»

Тема. Торговля людьми забороняється законом України.

Мета: познайомити з протиправними явищами торгівлі людьми у сучасному суспільстві, як соціальним явищем, його історичними витоками і сучасними проявами; сприяти формуванню особистості, що буде протистояти злу, насильству, несправедливості та руйнуванню навколишнього світу; розвивати у учнів потребу будувати, створювати, відроджувати Україну; виховувати почуття сприймання чужого болю, як свого, почуття любові до людини.

Обладнання: стаття 149 Кримінального кодексу України, доповіді учнів.

Форми та методи: бесіда, розповідь, дослідницька робота, інсценізація.

Хід заходу.

Епіграф: «Ніхто не повинен знаходитися в рабстві або в підневільному стані; рабство і работоргівля забороняються у всіх її видах».

Загальна декларація прав людини ООН, стаття 4.

I. Організаційний момент.

II. Основна частина.

1. Вступ.

Викладач. Тисячі років назад на Землі з'явилися люди. Одночасно з ними з'явилися головні питання:

- Що люди можуть робити і чого не можуть?
- Що вони зобов'язані робити і чого не зобов'язані?
- На що вони мають право і на що не мають?

Без ясної відповіді на ці питання життя перетворилося на суцільний кошмар і плутанину. І люди узялися за розв'язання цих головних питань в звичайних бесідах між собою, за допомогою різних релігій, шляхом міжнародних переговорів і, на жаль, в битвах і війнах.

Врешті-решт, людям вдалося вирішити головні питання, і на світі в 1948 році з'явилася Загальна Декларація прав людини, яка була прийнята Генеральною Асамблеєю ООН.

Одним з основних прав людини є свобода особистості. Свобода людини є однією з основних цінностей, проголошуваних не тільки міжнародними актами, але й національними законодавствами правових, демократичних держав.

Але сьогодні, на жаль, міжнародне суспільство констатує факти порушення свободи особистості.

2. Мотивація діяльності.

2 грудня – Міжнародний день боротьби проти рабства.

На фоні пісні рокгрупи «Арія» продовжується розповідь.

Я свободен, словно птица в небесах.

Я свободен, я забыл, что значит страх.

Я свободен, с диким ветром наравне.

Я свободен на яву, а не во сне...

Рабовласництво, в традиційному розумінні цього слова, і сучасне рабовласництво серйозно розрізняються. В умовах «класичного» рабства рабовласник мав легальні права на раба, який розглядався як рухоме майно. Це, у свою чергу, забезпечувало достатньо високі ціни на рабів, що не дозволяло отримувати надвисокий прибуток від використання раба.

«Нове» рабовласництво не має юридичної бази – у всіх країнах світу воно заборонено. Але в деяких країнах світу раба можна купити менш, ніж за 100 доларів США або обміняти на козу. В 1850 році на американському Півдні середньостатистичний раб продавався за суму, рівну 40 тис. доларів США з урахуванням зміни купівельної спроможності доларі, - нині там же «раба» можна «купити» за 120 доларів, що приносить рабовласникам значний прибуток.

Отже, сьогодні ми з вами будемо говорити про трагедію сучасного суспільства – торгівлю людьми.

3. Усний журнал «Як відбувається торгівля людьми?»

Круг багаття не танцюють дико,
Не беруться в бійці за чуби
Варвари із атомного віку,
Варвари з космічної доби.

Захищають горді ідеали,
Перегоняють в гроші кров і піт,
Крізь холодні скельця окуляри
Оглядають благодійно світ

Василь Симоненко

Торгівля людьми як явище.

Проблема торгівлі людьми – одного з найнегативніших явищ сучасного суспільства – уперше була піднята правозахисниками на початку ХХ століття. У той час особлива увага приділялася жінкам з Великої Британії, яких змушували до проституції в країнах континентальної Європи. Так з'явився термін «біле рабство», який пізніше поширився на загальне поняття торгівлі людьми.

З тих пір феномен торгівлі людьми піддається постійному аналізу і є предметом багатьох суперечок і дискусій. Однак якщо подивитись на більшість документів, публікацій, виступів з цієї проблеми, то стане очевидно, що часто поняття «торгівля людьми» обмежується «торгівлею жінками». При цьому в більшості випадків мова йде про торгівлю жінками з метою використання їх в проституції, порнобізнесі, сексуальній сфері тощо.

Безумовно, торгівля жінками є складовою частиною злочину «торгівля людьми». Однак поняття «торгівля людьми» є більш широким: об'єктом цього злочину може бути будь-яка особа, незалежно від статі та віку.

Метою торгівлі жінками може бути насильницький шлюб, примусова праця, використання в домашньому господарстві і промисловому чи сільськогосподарському секторах, народження дитини примусово чи за замовленням, використання в сексуальному бізнесі. Чоловіків переважно використовують на будівництвах, у промисловості, сільському господарстві, дітей – у жебрацтві, осіб будь-якої статі та віку – для вилучення і трансплантації органів.

У даний момент найбільш повне визначення торгівлі людьми дає «Протокол з попередження торгівлі людьми, особливо жінками і дітьми», який доповнює Конвенцію ООН про боротьбу з транснаціональною організованою злочинністю. Протокол є основним сучасним документом, спрямованим на боротьбу з цим злочином. Він визначає торгівлю людьми як здійснення з метою експлуатації вербування, перевезення, передачі, приховування чи утримання людей шляхом погрози, силою або її застосування чи інших форм примусу, викрадення, шахрайства, обману, зловживання владою чи вразливістю стану або шляхом підкупу у вигляді платежів чи вигод для одержання згоди особи, яка контролює іншу особу.

З приведених вище визначень випливає, що торгівля людьми – це сукупність таких ознак: вербування, перевезення, передача, продаж, усиновлення (удочеріння) у комерційних цілях, використання в порнобізнесі, використання у військових конфліктах, залучення до злочинної діяльності, трансплантація чи насильницьке донорство, примус до заняття проституцією, рабство і ситуації, подібні до рабства, примусова праця, залучення в боргову кабалу, використання шантажу, погроз, насильства.

Вербувальники

Вербувальники поставляють «товар» на ринок торгівлі людьми. У завдання вербувальника входить переконати людину виїхати за кордон, допомогти підготувати їй усі необхідні документи, а в деяких випадках безпосередньо передати її в руки покупця чи посередника. Їхні доходи прямо залежать від кількості людей, яких удасться переправити за кордон. Як правило, вони інформовані про те, що насправді очікує людину в країні призначення.

У більшості випадків вербувальники намагаються представити роботу за кордоном як єдиний спосіб заробити необхідні гроші. Свої дії найчастіше мотивують «простим людським бажанням допомогти».

Часто вербувальниками можуть виступати колишні потерпілі від торгівлі людьми. Цей феномен пояснюється декількома причинами. У деяких випадках потерпілих змушують займатися вербуванням своїх подруг і знайомих, загрожуючи розправою над їхніми рідними і близькими у випадку відмови. Для деяких вербування співвітчизниць означає єдину можливість вирватися з рук торговців людьми і повернутися додому. У багатьох же випадках дівчата діють за принципом «дідівщини» - поводитися з іншими так, як поводитися з ними. Усвідомивши, що торгівля людьми приносить великі прибутки, колишні потерпілі з жертв перетворюються на злочинців.

Іноді вербувальники виступають у ролі свах. Вербувальниці (у такому випадку це, як правило, жінки) втираються в довіру до незаміжніх жінок і пропонують свої послуги зі створення для них родини з іноземцями. Під час розмови, коли з'ясовується, що дівчина не проти вийти заміж за іноземця, на прикметі у вербувальниці випадково виявляється знайомий іноземець, наприклад, громадянин Німеччини, який мріє про дружину-українку. Далі ситуація до потрапляння в країну призначення розвивається за сценарієм красивого фільму...

Інтерв'ю з жінкою, яку запропонували громадянину Франції з 2 тис. доларів, виявило, що вона була обманута київською «свахою». Клієнт попереджав, що женитися він не буде, оскільки був одружений уже тричі і йому потрібна жінка для інтимних послуг і домашніх робіт. Жінці ситуацію представили таким чином, що з нею хоче одружитися французький мільйонер, і за таку гарну партію вимагали з неї 500 доларів.

Процес вербування.

Основним аргументом вербувальників на користь від'їзду за кордон виступає висока – за українськими мірками – заробітна плата. У залежності від країни призначення і роботи вони пропонують людям від 500 до 3 тис доларів США. Відомі випадки, коли, запрошуючи офіціанток для роботи в Сербії, пропонували 500 доларів на місяць, а за роботу хатньою робітницею в ОАЕ обіцяли 3 тис доларів. Ці суми далекі від того, що можна заробити насправді.

Вид робіт, які виконуватимуться, перед виїздом з України, як правило, не обговорюється. Завдання формулюється загальною: необхідна людина для ведення домашніх справ чи роботи в барі, нічному клубі, на будівництві. Умови проживання: одно-, двокімнатна квартира на двох, яка, як і харчування, оплачується роботодавцем, 8-годинний робочий день і два вихідні на тиждень.

Навіть якщо людині надають можливість працювати в тій сфері, про яку попередньо йшла мова, ні оплата праці, ні умови проживання не відповідають даним обіцянкам.

Вербування може здійснюватися такими шляхами.

- За допомогою особистих зв'язків (родинних, дружніх).
- Через оголошення в газеті:
 - а) фірми з працевлаштування;
 - б) туристичні агентства;
 - в) модельні агентства;
 - г) приватні особи.
- Через Інтернет.

Дослідження проблеми торгівлі людьми протягом останніх 5 років показує, що способи вербування згодом міняються. У 1997-1998 рр. газети були переповнені інформацією про працевлаштування за кордоном. Зараз спостерігається переорієнтація фірм, які спеціалізуються з наймання робітників для роботи за кордоном, у сільську місцевість. Це пов'язано з тим, що міським жителям більш доступна інформація про реальну можливість працевлаштування за кордоном і обдурити їх складніше.

Наступною тенденцією є перехід від вербування за допомогою оголошень у ЗМІ до вербування через особисті знайомства, зв'язки. Вона також пов'язана з посиленою недовірою до фірм, які займаються працевлаштуванням. Набагато простіше завербувати людину для виїзду за кордон, якщо інформація про можливе працевлаштування надходить від сусідки, подруги або навіть родича.

Продаж і передача людини.

Передача людини в руки замовника чи посередника є наступним за перевезенням етапом торгівлі людьми.

У цей момент відбуваються грошові розрахунки між покупцем і продавцем, що є основним у ланцюжку доказів і обвинувачень у торгівлі людьми. Довести факт оплатної передачі вкрай складно, хоча часто процес продажу людини проходить безпосередньо при ній.

Одним з найбільш розповсюджених способів передачі людини – прохання пересісти з однієї машини, на якій перетинається кордон, в іншу. Дівчата пересаджують в машину, залишаючи свої особисті речі. Їм говорять, що хвилюватися нема за що – їхні речі привезуть пізніше.

Частими є випадки, коли відразу після приїзду, дівчатам показують квартиру, у якій вони будуть жити. Поки вони її оглядають, їх замикають, а через кілька годин інші люди повідомляють їм, що вони продані.

Численні історії жінок, які потерпіли від торгівлі людьми, свідчать про те, що часто дівчат, які нічого не підозрюють, під приводом розваги приводять «у гості», де залишають у кімнаті самих «на хвилинку». Через якийсь час приходять нові «господарі» і відвозять їх у невідомому напрямку.

Способи впливу \ примушення до роботи.

Для примушення людей до виконання описаних робіт торговці часто застосовують насильство, як фізичне, так і психологічне, а також погрози застосувати це насильство. У випадках, коли жінок примушують до надання інтимних послуг, для зменшення їхнього опору часто використовуються алкоголь чи наркотичні засоби. Однак основним способом впливу на волю людей є боргова кабала, яка в поєднанні із шантажем, фізичним насильством і приниженнями допомагає торговцям досягти мети.

4. Свідчення очевидців, потерпілих від торгівлі людьми.

До класу входять учні в масках, вони розповідають історії людей, постраждалих від торгівлі людьми.

Історія Ілони

«Я прочитала оголошення в газеті про працевлаштування в Арабських Еміратах. Ми з подругами зателефонували в цю фірму. Нам запропонували роботу танцівницями. Мене запитали: «Чи вмієш ти танцювати?», «Ну, не знаю, напевно», - відповіла я. Мені відповіли, що усі вміють, крім того є балетмейстер, який поставить програму. Нашу групу (нас їхало 14 чоловік) підготували до виступу у шоу. Сказали, що залишилося лише купити костюми. Мені говорили, що в ОАЕ такі закони, що: «Якщо ти, не дай боже, там вирішиш з кимось заводити шури-мури, ти можеш не повернутися додому, тому я тебе попереджаю про це тут». Я думала, що через те, що ОАЕ – це мусульманська країна, то необхідна лише участь у шоу, усе тіло повинне бути прикрите. З такими умовами роботи я і поїхала. І я сподівалася на таку роботу, а в кінці кінців на мене чекала інша робота, здогадайтесь яка...

Історія Ганни

«Поїхала я працювати в Югославію. Правда, на відміну від інших моїх знайомих, я знала, куди їду. У мене був номер телефону, дані про людину, до якої я їхала, була назва міста. Але моєю помилкою було те, що я не перевіряла всю інформацію про майбутню роботу. Інформація попадала до мене через знайому знайомої, тобто через десяті руки. Я розмовляла лише по-російськи. Думка про те, що я їду працювати не знаючи мови, мене не бентежила. Жінці, яка оформляла мені документи, просто повірила на слово. Тільки потім довідалася, що запрошувальний лист був уже тоді заповнений неправильно: від руки. Підозра, що мене обманюють була, але я сподівалася, що все буде добре...»

Історія Юлії

«Усе це почалося в 1996 році. Мені в той час було 19 років. Я розлучилася з чоловіком, залишилася одна з дитиною. Знімала квартиру, платила за дитячий садок. Грошей постійно не вистачало. В одній з газет побачила оголошення, що родина шукає хатню робітницю. Перші місяці я лише виконувала роботу в домі. За працю платили регулярно. Один раз хазяїн квартири (Віктор) запропонував мені вступити з ним у зв'язок, за це він обіцяв підвищити зарплату...»

III. Підсумки

1. Робота в парах

Я пропоную вам зараз зробити висновки з почутого. Для цього ви об'єдналися у групи за фахом:

- аналітики,
- соціологи,

- юристи,
- репортери.

Ви повинні дати відповіді на запитання:

- Причини виникнення рабства у сучасному суспільстві.
- Про що свідчать міжнародні дослідництва з питання торгівлі людьми?
- Яка правова норма захисту постраждалих та покарання винних у торгівлі людьми?
- Як міжнародна спільнота бореться проти трагедії сучасного суспільства – торгівлі людьми?

2. «Коло ідей»

Як запобігти біді? Що треба зробити у нашій країні, щоб наші співвітчизники не потрапляли у рабство?

IV. Заключна частина виховної години

Викладач. Ось і закінчилась наша година спілкування. Я дуже вдячна вам усім за роботу. Вважаю, ви багато чого дізналися, знаєте, як поводитися у важких ситуаціях, спираючись на положення міжнародних правових документів, зможете протистояти зачужданню незнайомих людей, розуміючи, до чого це може привести.

Наприкінці хочу вам прочитати вірш Василя Симоненка:

Ти знаєш, що ти – людина.
Ти знаєш про це чи ні?
Усмішка твоя - єдина,
Мука твоя – єдина,
Очі твої – одні.

Більше тебе не буде.
Завтра на цій землі
Інші ходитимуть люди,
Інші кохатимуть люди –
Добрі, ласкаві й злі.

Сьогодні усе для тебе –
Озера, гаї, степи.
І жити спішити треба,
Кохати спішити треба –
Гляди ж, не проспий!

Бо ти на землі – людина,
І хочеш того чи ні –
Усмішка твоя – єдина,
Мука твоя – єдина,
Очі твої – одні.

Кожен з вас – це особистість, яка варта поваги, свободи, варта бути вільною ЛЮДИНОЮ!

Додаток 1

Кримінальний кодекс України містить таке визначення торгівлі людьми:

1. Торгівля людьми або здійснення іншої незаконної угоди, об'єктом якої є людина, а так само вербування, переміщення, переховування, передача або одержання людини, вчинені з метою експлуатації, з використанням обману, шантажу чи уразливого стану особи, - караються позбавленням волі на строк від 3 до 8 років.

2. Дії, передбачені частиною 1 цієї статті, вчинені щодо неповнолітнього або щодо кількох осіб, або повторно, або за попередньою змовою групою осіб, або службовою особою з використанням службового становища, або особою, від якої потерпілий був у матеріальній чи іншій залежності, або поєднані з насильством, яке не є небезпечним для життя чи здоров'я потерпілого чи його близьких, або з погрозою застосування такого насильства, - караються позбавленням волі на строк від 5 до 12 років з конфіскацією майна або без такої.

3. Дії, передбачені частиною 1 або 2 цієї статті, вчинені щодо малолітнього або організованою групою, або поєднані з насильством, небезпечним для життя або здоров'я потерпілого чи його близьких, або з погрозою застосування такого насильства, або якщо вони спричинили тяжкі наслідки, - караються позбавленням волі від 8 до 15 років з конфіскацією майна або без такої.

Додаток 2

Факти про торгівлю людьми

Торгівля людьми – злочинна діяльність, що приносить її учасникам 10 млрд доларів на рік.

Торгівля людьми – трагедія сучасного суспільства. Близько 27 млн чоловік по всьому світу в цей час перебувають у рабстві.

Україна посідає перше місце серед держав південно-східної Європи за кількістю жертв торгівлі людьми. Далі в списку – Китай, Ірак, Грузія, Вірменія, Узбекистан.

За оцінками ООН, людей продають у рабство в 127 країнах світу.

За оцінками Міжнародної Організації Міграції, 5,7 млн дітей є жертвами примусової й кабальної праці, а ще 1,2 млн дітей – жертвами торгівлі дітьми.

Щороку 1 млн дітей, в основному дівчаток, примушують до заняття проституцією.

За оцінкою Міжнародної Організації Міграції від 2005 року, у Білорусії, Болгарії, Молдові, Румунії й Україні в тенета работорговців щорічно потрапляють 225 тис. чоловік.

В Україні, згідно з даними соціопитування, 78% громадян знають про існування торгівлі людьми, 66% населення вважають це проблемою для України, але тільки 30% усвідомлюють свій ризик. У той же час США стурбовані зростанням рівня торгівлі людьми в Україні та Росії. В останній доповіді, опублікованій ЦРУ, відзначається, що Україна є однозначним джерелом і перевалочним пунктом для работорговців. «Особи, у яких недостатній рівень освіти, у яких не має можливостей заробити, дуже часто піддаються на пропозиції работорговців. Таких людей часто привозять до Москви, і вже тут вони або працюють, або їх вивозять далі, за кордон», - відзначив спікер «Імміграційної організації» Альберто Андреані.

Додаток 3.

ООН закликає всі держави світу розв'язати 4 головні завдання, необхідні для припинення сучасної работоргівлі:

1. Уряд країни повинен заборонити торгівлю людьми й карати за це.

2. За навмисне здійснення торгівлі людьми в деяких її найбільш безчесних формах уряд повинен призначити покарання, відповідне покаранню за особливо тяжкі злочини.

3. За навмисне здійснення будь-якого акту торгівлі людьми уряд країни повинен призначити покарання, що буде досить строгим для стримування й адекватно відбиватиме огидний характер злочину.

4. Уряд повинен вживати серйозних і безустанних зусиль з метою ліквідації торгівлі людьми.

Непрямим винуватцем збереження торгівлі людьми вважається бурхливий економічний розвиток людства й процес глобалізації. У багатьох країнах світу промислова революція призвела до руйнування традиційних сільських суспільств і масового переселення сільського населення до міст. Роботодавці зацікавлені в дешевій робочій силі, і в тих державах, де не розвинене законодавство, що захищає права найманих робітників, можуть існувати різні форми рабовласництва й примушування до праці. Свою роль відіграє також невміння або небажання держав боротися з організованою злочинністю, наркаторгівлею і т.д.

Міністерство внутрішніх справ України й Міжнародна організація міграції підписали угоду про спільну протидію незаконній міграції й торгівлі людьми. Угода, зокрема, передбачає співробітництво в запобіганні незаконному ввозу мігрантів на територію України й торгівлі людьми (особливо жінками й дітьми), сприяння добровільному поверненню українських жертв торгівлі людьми в Україну через кордон, збір і поширення інформації про незаконну міграцію, проведення спільних конференцій і тренінгів, створення консультаційних центрів для мігрантів.